

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.11.200/2010/4.szám

A Kúria dr. Kiss László Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Kiss László ügyvéd által képviselt felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Hivatala (ügyintéző ... jogi főelőadó) által képviselt Pest Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen illetmény-különbözet megfizetése iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 1.M.608/2009. szám alatt megindított és a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.21.980/2010/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.21.980/2010/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 1.M.608/2009/14. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 77.000 (hetvenhétezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes hivatásos szolgálati viszonyban 2006. szeptember 16-tól a Sz.-i Rendőrkapitányság K. O. H. és B. A.-án járőr beosztásban teljesített szolgálatot.

Szolgálati panasza elutasítását követően keresetében 2007. február 1. és szeptember 30-a közötti időre a járőri és a baleseti helyszínelői illetmény közötti különbséget jogcímén 641.792 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a járőri szolgálati feladatai mellett az alperes utasítására ellenszolgáltatás nélkül ellátta a baleseti helyszínelő beosztás szolgálati feladatait is.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 1.M.608/2008/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint 2007. február 1. és szeptember 30. közötti időben a felperes járőrként túlnyomórészt egyedül látta el a szolgálatot, a sérüléssel járó balesetek közül három esetben volt a sérülés súlyos. Halálos kimenetelű baleset helyszínén a felperes nem intézkedett.

A munkaügyi bíróság ítélete indokolásában utalt a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmény esetén követendő rendőri eljárás szabályzata kiadásáról szóló 3/1998.(I.31.) sz. ORFK utasítás (továbbiakban ORFK utasítás) 16., 17., 18. pontjaiban foglaltakra, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 3. § (1) bekezdésére. Mindezek alapján keresetet elutasító érdemi döntése meghozatalakor azt értékelte, hogy a felperes túlnyomórészt sérülés nélküli és könnyű sérüléssel járó balesetek helyszínelésénél járt el, melyek nem jelentettek a beosztásához nem tartozó, lényeges többletnek minősülő tevékenységet. Az ORFK utasításban foglaltakat a felperes a baleset helyszínén járőri szolgálati feladatoként volt köteles ellátni, amely többletszolgálatnak nem tekinthető. Magasabb beosztáshoz tartozó szolgálati feladatokat a felperes kizárólag az ORFK utasítás 18. pontja alá eső esetekben látott el, amely a perbeli időszakban - a felek egyező előadása szerint - három esetben fordult elő, és ami a magasabb beosztás szerint járó illetmény iránti igényét nem alapozza meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.21.980/2010/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatta, a Pest Megyei Rendőrfőkapitányság vezetőjének ... számú határozatát az illetmény kiegészítésére vonatkozó szolgálati panasz elutasító részében hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 641.792 forintot és annak 2007. július 1-jétől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát, valamint 62.500 forint együttes első- és másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság a tanúvallomások alapján azzal egészítette ki a tényállást, hogy a Sz.-i Rendőrkapitányság K. O.-on a járőr beosztásúak ugyanazokat a feladatokat látták el, mint a baleseti helyszínelő beosztásúak. A perbeli időben az osztályon három baleseti helyszínelő és négy járőr volt. Súlyos baleset esetén is a járőrök egyedül végezték a helyszínelést. A felperes 2007. februártól önállóan helyszínelte a járőri tevékenysége mellett a 2007. októberi baleseti helyszínelői megbízásáig, és azt követően is ugyanazokat a feladatokat látta el.

A kiegészített tényállás alapján - a kamatfizetés kezdő időpontja

kivételével - a másodfokú bíróság megalapozottnak fogadta el a felperes keresetét, osztva azt az álláspontot, mely szerint nem a szolgálati beosztáshoz, hanem a szolgálati feladat ellátásához kapcsolódik az illetmény.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet okszerűtlen és logikai ellentmondást tartalmaz, így jogszabálysértő. A kiegészített tényállás körében valójában a másodfokú bíróság nem állapított meg semmi olyat, amely okszerűen vezetett volna a tényállás eltérő értelmezéséhez. Teljesen figyelmen kívül hagyta a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy a felperesnek az ORFK utasítás alapján munkaköri kötelessége volt balesetek helyszínén eljárni. Figyelmen kívül hagyta azt a nem vitatott tényt is, hogy a perbeli időszakban összesen három alkalommal fordult elő olyan eset, amikor a helyszínen baleseti helyszínelőknek kellett volna eljárnia, ugyanakkor semmiféle indokát nem adta annak, hogy ez a három alkalom miért jelenti a magasabb beosztással járó illetményre való jogosultságot.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

A Kúria a perbeli tényállás alapján a munkaügyi bíróság helytálló indokolást tartalmazó jogkövetkeztetésével értett egyet.

A perben a felperes keresete alapján a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes a balesetek helyszínelésével mennyiben látott el többletszolgálatot, illetve megállapítható-e a részéről - kinevezés, illetve megbízás nélkül is - a magasabb beosztás szerinti szolgálati feladat ellátása.

A szolgálati viszony a Hszt. 3. § (1) bekezdése értelmében az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges közszolgálati jogviszony. A felperes a szolgálatteljesítés során nemcsak a munkaköri leírása szerint, hanem a munkáltató rendelkezése alapján a beosztáshoz tartozó, de a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kellett hajtania (Hszt. 3. § (2) bekezdés, Hszt. 68. § (1) bekezdés a) pont, Hszt. 69. § (1) bekezdés). A felperesnek a Közlekedésrendészeti Osztály járőreként a munkaköri leírásban

foglaltakon túlmenően el kellett látnia azokat a szolgálati feladatokat is, amelyeket a rendőri szervekre kötelezően alkalmazandó jogszabályok és utasítások e beosztások ellátása tekintetében meghatároznak. A felperes így a Rendőrségi Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995.(III.1.) BM rendelet 18. §-a szerint volt köteles eljárni a közlekedési baleset helyszínén a helyszín biztosítására vonatkozó általános szabályok szerint, és feladatát képezte valamennyi elsődleges intézkedés megtétele is. Ezen túl az ORFK utasítás 16., 17. és 18. pontja egybevetésének helyes értelmezéséből az következik, hogy a helyszíni eljárást a 18. pontban meghatározott bűncselekmények, súlyos sérülést vagy halált okozó balesetek, illetőleg olyan balesetek kivételével, melyeknek meghatározott személyek a résztvevői, nemcsak a baleset helyszínelői állomány, hanem a közlekedésrendészeti szervek egyenruhás közterületi szolgálatot teljesítő állományának is szolgálati, saját munkakörbe tartozó feladatként végre kell hajtania.

A "helyszíni eljárást" az ORFK utasítás III. fejezete ugyanis megállapíthatóan gyűjtőfogalomként használja. Ebből következően e körbe tartozik a helyszín biztosítása, általános eljárás a baleset helyszínén, így a helyszínen a körülmények tisztázása, a helyszínek a szemle végrehajtásakor, illetve a baleset bekövetkezésekor meglévő sajátosságainak rögzítése, helyszínen lévő nyomok felkutatása, a balesetben résztvevő személyek, járművek adatainak rögzítése, személyi sérülést eredményező baleset helyszínén a szemle és annak dokumentálása, majd a helyszínről történt bevonulás után ügyirat, jelentés elkészítése.

Ezeket a részfeladatokat tehát a felperes a legtöbb baleset helyszínelésénél szolgálati feladatként volt köteles ellátni, amely többletszolgálatnak következésképpen nem minősülhet. A felperes jórészt sérülés nélküli és könnyű sérüléssel járó balesetek helyszínelésénél járt el, melyek nem jelentettek a beosztásához nem tartozó, lényeges többletként jelentkező tevékenységet, hanem a beosztással együtt járó feladatkörbe szervesen beletartoztak. Magasabb beosztáshoz tartozó szolgálati feladatot kizárólag a hivatkozott ORFK utasítás 18. pontja alá eső esetekben látott el. A perbeli időszakban 3 esetben magasabb beosztáshoz tartozó szolgálati feladat ellátása olyan elenyésző, hogy sem magasabb beosztás szerint járó illetmény, sem illetménykülönbözet iránti igényt nem alapozza meg.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A pernyertes alperesnek felülvizsgálati eljárási költség iránti igénye nem volt, ezért ebben a kérdésben határozni nem kellett, míg

a másodfokú és a felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes köteles az állam javára megfizetni a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, a 73/2009.(XII.22.) IRM rendelet 7. §-ában foglaltakra is figyelemmel.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő